

noaptea dintre amintiri

Nuta Craciun

mama a luat cu ea toate poveștile
ce limpede și simplă era lumea
Dumnezeu era tăcere și pioșenie
punea distanță între lucruri
ultimii șapte ani din alfabetul durerii
i-am trăit meditând la culoarea duminicilor

poate undeva în lume cineva mă visa
dar corpul meu gânditor era mereu
cu o clipă în urma mea
atins de o ciudată melancolie
obosit de prea multă realitate
pielea mea îndrăgostită a împlinit ani și riduri
tăcerea era singura legătură cu lumea
o legătură de sânge
de viață și de moarte

timpul nu împrumută cărți el le scrie
înainte de a veni întunericul
și de a le băga pe toate în sacul lui